

lofter i tiden frem til finansåret 1973-74. Der er herved stilet imod, at ministeriernes samlede ansættelsesmuligheder pr. 1. april 1969 stort set totalt opretholdes som godkendelsestale også for 1970-71. I de følgende år skal de enkelte ministeriers samlede ansættelser holdes inden for grænser — altså personalelofter — der betyder en væsentlig nedskæring i forhold til tidligere fremsatte ansættelsesplaner. De totale stigninger i det normerede personale kan herefter fra 1. april 1970 ikke overstige ca. 2.000 personer årlig, medens der i de i november 1968 offentliggjorte budgetoverslag regnedes med en årlig forøgelse i det statsansatte personale på 3.300 til 5.500 personer.

.....

Det er i denne forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at langt den største del af den forventede personaletilvækst inden for den offentlige sektor sker uden for den egentlige statsforvaltning, fortrinsvis i kommuner og kommunale institutioner. Det ville være af stor betydning for det samlede overblik, om kommunerne på længere sigt kunne indføre flerårige budgetter og tilsvarende reguleringer af personalerekruteringen.

.....

De udgiftspolitiske forholdsregler, jeg her har omtalt, har alle den virkning at bremse stigningstakten i statens rekruttering af personale og i statens varekøb samt bygge- og anlægsudgifter. Formålet hermed er at sikre, at staten ikke beslaglægger en stadig stigende del af de samlede produktive ressourcer. Men selv med de bremsere, der nu er sat på udgiftsstigningen, vil der fortsat i kraft af allerede truffne dispositioner blive tale om en årlig reel vækst i statsudgifterne på omkring 4 pct. Hertil kommer, at vi vel ikke kan regne med, at det vil være muligt helt at afvise tanker om nye statsudgifter forårsaget af ny lovgivning. Det er imidlertid regeringens hensigt at holde de heraf betingede udgiftsstigninger inden for de i budgetoverslagene opførte rammer — selv om dette på nogle områder vil betyde, at der må siges nej til stærke og i sig selv velbegrundede krav og ønsker.

.....

De forholdsregler, regeringen nu træffer, sigter først og fremmest mod at sikre vor valutariske bevægelsesfrihed, som igen er forudsætningen for at opretholde et højt beskæftigelsesniveau. Der er ikke tale om indgreb, som vil skabe arbejdsløshed. Sammenhængen er tværtimod den, at greb vi ikke ind nu, ville vi risikere at komme i en situation til efteråret eller næste forår, hvor vi ikke længere havde nogen mulighed for at fastholde en høj økonomisk aktivitet.

.....“

Lovforslagenes 1. behandling i folketinget gav anledning til en indgående debat om regeringens økonomiske politik.